

let om god skik, prisoplysning og kontraktforhold. Det vurderes at være i disse sager, at kunder kan have den største interesse i at få kendskab til de afgørelser, der er truffet om en virksomhed. Baggrunden herfor er, at reglerne er kendetegnet ved, at de sikrer kunderne visse rettigheder over for virksomheden. Hvis virksomheden ikke sørger for, at kunderne får disse lovfæstede rettigheder, bør kunderne orienteres herom. For så vidt angår § 350, er der tale om en situation, hvor påbud udstedes, når kundernes og investorernes interesser er i fare.

I stk. 2, nr. 1, foreslås det, at tilsynet kan offentliggøre, når en virksomhed eller person udøver finansiel virksomhed uden tilladelse fra Finanstilsynet. Efter lov om finansiel virksomhed §§ 7-11, § 308 og § 334 skal pengeinstitutter, realkreditinstitutter, værdipapirhandlere, herunder fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, forsikringsselskaber, udstedere af elektroniske penge samt sparevirksomheder have tilladelse fra Finanstilsynet, før de begynder deres virksomhed. På Finanstilsynets hjemmeside offentliggøres i dag en liste over de virksomheder, der har tilladelse fra tilsynet. Efter den foreslåede stk. 2, nr. 1, kan der træffes afgørelser over for personer, der også omfattes af reglerne i lov om behandling af personoplysninger. Det følger af persondatalovens § 9, stk. 1, at følsomme personoplysninger kan behandles, hvis det sker med henblik på at føre retsinformationssystemer af væsentlig samfundsmæssig interesse. For så vidt angår behandling af almindelige oplysninger, kan behandling ske i henhold til persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 5. Med forslaget tilsigtes en fravigelse af disse regler i persondataloven. Ret sinformationssystemer skal godkendes af Datatilsynet, der som standardvilkår fastsætter, at afgørelser, der offentliggøres, skal anonymiseres. Den offentliggørelse som dette lovforslag lægger op til, indebærer netop, at afgørelsen ikke er anonym. Persondatalovens regler kan derfor ikke gælde, samtidig med forslaget om offentliggørelse af navnene på den afgørelsen vedrører, og persondatalovens regler fraviges derfor med forslaget.

Med den foreslåede nr. 1 præciseres herudover den nuværende praksis, hvorefter tilsynet direkte kan advare mod et selskab eller person, når der i strid med reglerne drives finansiel virksomhed uden tilladelse. Det foreslås, at tilsynet aktivt kan advare mod virksomheder, der ikke har tilladelse. I en sådan situation er der ikke et særligt beskyttelsesbehov over for virksomheden, som berettiger, at der pålægges tilsynet en særlig tavshedspligt i disse sager. Derimod er der et væsentligt hensyn til de kunder, der indgår aftaler med

virksomheder i den tro, at de opfylder kravene til at drive finansiel virksomhed.

Offentliggørelsen vil oftest ske som en pressemeddelelse med en advarsel om, at en navngiven person eller virksomhed ikke har tilladelse fra tilsynet. Finanstilsynet kan bl.a. have fået kendskab til den pågældende sag fra udenlandske tilsynsmyndigheder eller selv have taget en sag op på baggrund af klager eller avisartikler.

I stk. 2, nr. 2, foreslås det, at tilsynet kan offentliggøre påbud udstedt efter god skik-reglerne og sager om prisoplysninger. Efter lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 1, skal de finansielle virksomheder drives i overensstemmelse med redelig forretningspraksis og god skik. Herudover har økonomi- og erhvervsministeren med hjemmel i § 43, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 604 af 26. juni 2003 udstedt regler om god skik for finansielle virksomheder, som ændret ved bekendtgørelse nr. 369 af 17. maj 2004 om ændring af bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder. I december 2004 vil økonomi- og erhvervsministeren udstede en ny bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, i det arbejdsmarkedspensioner vil blive integreret i regelsættet.

Anvendelsen af den foreslåede nr. 2 begrænses af rammerne for disse reglers anvendelsesområde. Finanstilsynet vurderer ikke konkrete kundeforhold, og overtrædelse af reglerne forudsætter, at virksomheden kan antages at have en generel adfærd, der er i strid med regelsættet. Det indebærer, at reglerne først overtrædes, hvis virksomheden generelt eller gentagne gange handler i strid med reglerne.

God skik-reglerne finder først anvendelse, når der ikke i øvrigt foreligger overtrædelse af reglerne i lov om finansiel virksomhed eller den finansielle lovgivning i øvrigt. Hvis Finanstilsynet konstaterer, at en finansiel virksomhed overtræder den finansielle lovgivning, vil god skik-reglerne ikke kunne blive brugt samtidig.

For eksempel vil den omstændighed, at en finansiel virksomhed ikke har den loypligtige kapital, ikke samtidig kunne indebære en overtrædelse af reglerne om god skik. Tilsvarende gælder f.eks. ved overtrædelse af reglerne om virksomhedernes tavshedspligt, som således ikke samtidig vil være i strid med reglerne om god skik.

God skik-reglerne er offentligtretlige. Finanstilsynet påser, at de finansielle virksomheder generelt handler i overensstemmelse med regelsættet. Overtrædelse af reglerne indebærer ikke uden videre, at en konkret aftale mellem en kunde og en finansiel virksomhed er